

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

vocationis
veluti
symbolo ac-
cepto mit-
titur ad
prophetan-
dum. acci-
pitque à
Deo librum
lamentis &
lugubri
carmine
plenum.

2 רגליך ואדבר אתך : ותבא בי רוח כאשר דבר אלי ותעמרני על רגלי ואשמע את מדבר אלי :

3 ויאמר אלי בן אדם שולח אני אותך אל בני ישראל אל גוים המורדים אשר מרדו בי המה ואבותם

4 פשעו בי ערעצם היום הזה : והבנים קשי פנים וחזקי לב אני שולח אותך אליהם ואמרת אליהם כה אמר

ה' ארני יהוה : והמה אם ישמעו ואם יחרלו כי בית מרי המה וידעו כי נביא היה בתוכם : ואתה בן אדם אל-

תירא מהם ומדבריהם אל תירא כי סרכים וסלונים אותך ואל עקרבים אתה יושב מדבריהם אל תירא

7 ומפניהם אל תחת כי בית מרי המה : ודברת את קמז בוק דברי אליהם אם ישמעו ואם יחרלו כי מרי המה :

8 ואתה בן אדם שמע את אשר אני מדבר אליך אל תהי מרי בבית המרי פצה פך ואכל את אשר-

9 אני נתן אליך : ואראה והנה יד שלוחה אלי והנה י-
10 בן מגלת ספר : ויפרש אותה לפני והיא כתובה פנים ואחור וכתוב אליה קינים והגה והי :

11 ויאמר אלי בן אדם את אשר תמצא אכול אכול את המגלה הזאת ולה דבר אל בית ישראל :

12 ואפתח את פי ויאכלני את המגלה הזאת : ויאמר אלי בן אדם בטנה תאכל ומעיך תמלא את המגלה

הזאת אשר אני נתן אליך ואכלה ותהי בפי כדבש למתוק :

4 ויאמר אלי בן אדם לה בא אל בית ישראל ודברת ה בדברי אליהם : כי לא אל עם עמקי שפיה וכבדי

6 לשון אתה שלוח אל בית ישראל : לא אל עמים רבים עמקי שפיה וכבדי לשון אשר לא תשמע

דבריהם אם לא אליהם שלחתיך המה ישמעו אליך

Cap. III.
Pradicare
jubetur
fudais
Babylone
captivis, ac
ad officium
fideliter &
intrepidè
obeundum
extimula-
tur; atque
iterum di-
vina vi-
sione con-
firmatur.

א

3

4

6

7 אֵלַיךְ : וּבֵית יִשְׂרָאֵל לֹא יֵאבְדוּ לִשְׁמַע אֵלַיךְ כִּי אֵינֶם אֹבִידִים לִשְׁמַע אֵלַי כִּי כָל בֵּית יִשְׂרָאֵל חֹזְקֵי מִצַּח וּקְשֵׁי לֵב הֵמָּה : הִנֵּה נִתְּתִי אֶת פְּנֵיךָ חֹזְקִים לְעַמַּת 8 פְּנֵיהֶם וְאֶת מִצְחֶךָ חֹזֵק לְעַמַּת מִצַּחם : כִּשְׁמִיר חֹזֵק 9 מִצַּר נִתְּתִי מִצְחֶךָ לֹא תִירָא אוֹתָם וְלֹא תִחַרַּת מִפְּנֵיהֶם כִּי בֵּית מְרֵי הֵמָּה : וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּךָ אָדָם אֶת כָּל דְּבָרֵי אֲשֶׁר אָדַבְרָ אֵלַיךָ קַח בְּלִבְּךָ וּבְאֲזְנוֹךָ שִׁמַּע : וְלֵךְ בֹּא אֶל הַגּוֹלָה אֶל בְּנֵי עַמְּךָ 11 וּדְבַרְתָּ אֲלֵיהֶם וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אִם יִשְׁמְעוּ וְאִם יִחְדְּלוּ : וְתִשְׁאַנֵּי רוּחַ 12 וְאִשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רֵעַשׁ גָּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ : וְקוֹל כַּנְּפֵי הַחַיּוֹת מִשִּׁיקוֹת אִשָּׁה 13 אֶל אַחֲוֹתָהּ וְקוֹל הָאוֹפָנִים לְעַמַּתָם וְקוֹל רֵעַשׁ גָּדוֹל : וְרוּחַ נִשְׁאַתְנִי וְתִקַּחְנִי וְאֵלַיךְ מֵרַב בַּחֲמַת רוּחִי 14 וַיְרִי הוּהוּ עָלַי חֹזְקָה : וְאָבֹא אֶל הַגּוֹלָה תַל אֲבִיב טו הַיְשָׁבִים אֶל נְהַר כְּבָד וְאִשֶׁר הֵמָּה יוֹשְׁבֵים שָׁם וְאִשָּׁב 15 שָׁם שְׁבַעַת יָמִים מִשְׁמִים בְּתוֹכָם : וַיְהִי מִקְצֵה 16 וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : בֶּן אָדָם צַפֵּה נִתְּתִיךָ לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְשִׁמַּעְתָּ מִפִּי דָבָר 17 וְהִזְהַרְתָּ אוֹתָם מִמֶּנִּי : בְּאִמְרֵי לְרָשָׁע מוֹת תָּמוּת וְלֹא הִזְהַרְתָּ וְלֹא דְבַרְתָּ לְהִזְהִיר רָשָׁע מִדְּרָכּוֹ הַרְשָׁעָה לְחֵיתוֹ הוּא רָשָׁע בְּעוֹנוֹ יְמוּרָה וְדָמוֹ מִדֶּךָ אֲבָקֶשׁ : 18 וְאַתָּה כִּי הִזְהַרְתָּ רָשָׁע וְלֹא שָׁב מִרְשָׁעוֹ וּמִדְּרָכּוֹ 19 הַרְשָׁעָה הוּא בְּעוֹנוֹ יְמוּת וְאַתָּה אֶת נַפְשֶׁךָ הִצַּלְתָּ : וּבִשְׁוֹב צַדִּיק מִצְדָּקוֹ וְעָשָׂה עוֹל וְנִתְּתִי מִכְּשׁוֹל כ לְפָנָיו הוּא יְמוּרָה כִּי לֹא הִזְהַרְתָּו בְּחַטָּאתוֹ יְמוּרָה וְלֹא צַדִּיקוֹתָיו קָרִי תִזְכְּרֶן צַדִּיקוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה וְדָמוֹ מִדֶּךָ אֲבָקֶשׁ : וְאַתָּה 21 כִּי הִזְהַרְתָּו צַדִּיק לְבַלְתִּי חַטָּא צַדִּיק וְהוּא לֹא חַטָּא חַי

ספרא באמצע פסוק

ואשב קרי

צדקותיו קרי

קמ"ב ב'ק חיו יחיה כי נזהר ואתה את נפשך הצלת:

22 ותהי עלי שם יד יהוה ויאמר אלי קום צא

23 אל הבקעה ושם אדבר אותך: ואקום ואצא אל

הבקעה והנה שם כבוד יהוה עמד ככבוד אשר

24 ראיתי על נהר כבוד ואפל על פני: ותבא בי רוח

ותעמדני על הרגלי וידבר אתי ויאמר אלי בא הסגר

כה בחור ביתך: ואתה בן אדם הנה נתנו עליך עבותים

26 ואסרוך בהם ולא תצא בתוכם: ולשונך ארביק אל-

חכך ונאלמת ולא תהיה להם לאיש מוכיח כי בית

27 מרי המה: וברברי אותך אפתח את פיך ואמרת

המ' בקמ"ב אליהם כה אמר אדני יהוה השמע וישמע והחדל

קמ"ג ב'ק יחדל כי בית מרי המה:

א ד ואתה בן אדם קח לך לבנה ונתתה אתה לפניך

2 וחקות עליה עיר את ירושלים: ונתתה עליה מצור

ובנית עליה דיק ושפכת עליה סללה ונתתה עליה

3 מחנות ושים עליה כרים סביב: ואתה קח לך מחבת

ברזל ונתתה אותה קיר ברזל בינה ובין העיר והכינתה

את פניה אליה והיתה במצור וצרת עליה אות היא

4 לבית ישראל: ואתה שכב על צדך

השמאלי ושמרת את עון בית ישראל עליו מספר

ה הימים אשר תשכב עליו תשא את עונם: ואני נתתי

לך את שני עונם למספר ימים שלש מאות וששים

6 יום ונשאת עון בית ישראל: וכלית את אלה ושכבת

הימני קרי על צדך הימני שניית ונשאת את עון בית יהודה

7 ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתתיו לך: ואל-

מצור ירושלים תכין פניה וזרעה חשופה ונבאת עליה:

8 והנה נתתי עליך עבותים ולא תהפך מצדך אל צדך

9 עד פלותך ימי מצורך: ואתה קח לך חמין ושערים

וסול

Cap. IV.
Variis sym-
bolicis ad
vivum re-
praesentatur
imminens
Hierosoly-
mae obsi-
dium, fa-
mas, &
angustia.